

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XVII. Franciscvs Molsa, Pavlo Sadoleto, S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](#)

ctrina, vt nemo illorum temporum neque yberioribus hominibus, neque eloquentiam grauiorum disciplinarum inchoamento ditanterit. Huius ego rei cum nullum exitum repente propterea quod te ista dignitate, grauitate, do ctrina, intepere me posse non videbam sine maximo feleri; praflo tandem fuit, adiuuante hunc animi mei ardorem, egregia tua ac singularis erga me pietas: qua factum est ut eam iuandi mei ornandi actionem cogitationemque suscepis, que silens præteriti non possint. Itaque sum consecutus, vt non mos meus nihil mihi tam paratum esse intelligant, quam operari auctoritatem tuam. Sed etiam scribendi ad te occasionem (qua maximè cupiebam) nactus sum: quam mihi oblatam nullo perdimittendam censui. Huc accessit, quod is qui me in scribendo impedit, tui interpellandi metus, eo minus nos commonebat quod te laboribus senatoris muneribus liberatum. Carpentariae vestro illo familiari in loco oblectari iam puto. Quod nobis perincommodè cecidit, qui aduenorum tuus audiendum expectabamus: non tam maxendum tamen nostra cauila, quem lœtandum tua arbitratus sum: quod te in domestica illam dem receperis, vbi & valetudinum tuae commode infernas, & absento otio ac optato perfueras. Dum id sic tibi fumas, et transibidem manendum putes, dum effervescat calor, tuque cum ne diu scule tibi erit, id est, cum planè confirmatur furiis, direcione velis, ac Romam redire, quæ virtutis tuae semper apertissimum domicilium fuit. Hæc scripsi paulò verbosius, timens, ne ad eum vita cursum relatus, à quo Reipub. cauila iniurias aliquantas deflexisti: veterem viuendi libertatem tibi secundam statuimus, qua te adeò delectari solere non sum nescius, ut ab ea vix digressus possem mihi persuadear. Neque vero est, quod me in his literis facilitate tua abufum existimes. Non enim cius generis similitudinea tua, quæ gratiarum actionem non desiderent: neque ego sum, qui nisi aliquem mihi splendorem aliunde arcellam, non sum penitus caritatus. Vale. Romæ, Pridie Non. Iulij, M.D. XXXVIII.

XVII.

FRANCISCVS MOLSA, PAVLO
Sadoleto, S. P. D.

PUTABAM ego post tuum & Sadoleti patruui ab Vroclavio cœsum, maximam mihi Quirinales vestros hortos obvendisse facultatem datum iri: quorum amoenitatem cum tui desiderium, loco ipso admonente, lenirem: tum me ipsum maximis sollicitationibus penè confessum colligerem, ac interdum aliquid cum

commentari, quo nibi cum redieris, orij mei fructus extaret a
latis eius rationum diligenter, cum discederes, exacturum
admodum te memini. At quia mea fructa spes ea consolata sit,
nisi. Non modo ego ad illos nullus accessi, sed P. Paulus etiam
enarrat, quod est deinde pretorius prohibetur, ne vidit quidem. Obse-
rvabo, quod est hoc? Tantum illum, quem vos praefecitis, par-
titionis in rebus aetatis vti, et os etiam quos yobis sciat esse cha-
rismos, non admittitur. Vintore, nam ut in diuinum homi-
num etiam a vobis fibi commendatum in finem receperit, vexerit?
Non enim est superbum ferre non possum, illum discessisse mi-
hi hunc casum. At fruicu[m] res fibi habeat: Gallina abun-
dantia, cibaria, malo, fama, & rerum ruficarum gloria se du-
cipit et fecit horum nihil impedito. Nobis qui animi, vitandi
et amandi causa, illuc conuenienter conuenimus, vmbra, aprici-
tatem, acne de delicis omnibus bellum indixisse putes, ro-
ramus inuidit. Liceat Curtio, liceat Bino, Satoque que etiam
militiae ex condicio olulefus conare, ac tu nominis
mentorum colla colletioribus iuri, donec tu cum aduenies
in apparitoribus (v. foliis) epulis accipias: draconemque
quoniam non horros circumspicimus, nobis omnibus editum
est, carnes, expellas, extermines. Extra iocum mihi
Sado[n]um gallicum illa simplicitate ac libertate imbutum, val-
dissimum vidi, quod ius puer, horrorum adira cifer prohi-
bitum cum nihil tamen aliud peritum erit, quam *aviso*, qui
in levem menam ac putinum inspergeret. Verum custodes
alleges fidei ac fideles, *honesti* et timuerunt, de quo illi
innotescunt, me per literas te facturum certiori paulisper
indirec[t]e et viles. De meo negotio, nihil est quod ad te feri-
tamplo, in quo Deus omnes mili iatos plane video. Nam
etiam etiam sum, quam me Romam etiam ip[s]um deseruisse
convenit, mihi enim multis officiis, tum amicitia et utefactio
constitutum. Quod etiam co insignis videri debet, quod
in Calend. Maiis datus, nos in spem summam adduxerat, bi-
tanum triduo, se perfecturum, ut tandem ha[bi]tum
liberarentur. Hoc non modò non effect, sed neq[ue] villam
summa et mecum Romanum quotidie epistles mittat, easq[ue] etiam
scagunt plenas. At qua tandem in re tanto pere labo-
rante et principem locum, aut honorem aliquem publicu[m]
etiam mihi et abacos complures auro argenteoque celato exor-
bitum et exquisitioribus epulis mihi quotidiane extrahit
sunt nobis alienus. Tantum illud labore, ve ca[usa] quae sicut
aut ritam, non omnino incommoda agendum susperant:
ut his qui me male ocedunt, despiciunt[ur] in[ter]im, ac ludibrio. Nolo
etiam etiam cum
con-

nullum genus incommodi reperi posse, quo ego non vige
Quod si in eam me expectationem Morta literis suis non vocat
aliquid certe noui consilij capere potui. Nunc eò res est decessit
ut nec Roma excludi, nec (quod peius est) reinanendi ratione
iam proponatur. Adesles tu saltem, minus multum profectus
boraremus. Hæc nō eò scribo, quod te his meis angustias ab
paetio mederi posse confidam: nam si id per te fieri potuerit, d
iam planè factum) sed ne hoc quoq; ad summum merotem
datur, mihi desce, qui cùm liberè omniis communicem, ac qu
me cum colloquar. In quo tuam aliquor iam dierum collatione
ægrè ferrem, ni Sadolii patrui tui valetudo, cui tamè nesci
est intelleximus, eius omnem causam sustineret. Nam litteras
stras ad te non proferri qui putem, cùm eas semper in falso
eum coniunctionem, qui à tuis Cardinali ipsi inscripsit, tabellari
vos preferendus datur? Quod si olim referibendi aliqua tib
occaiso obtulerit: sciro, te nobis fatis non esse facturum, ut in
epistolas quodam quasi cumulo addito, ponderosiores effici
quod nos scilicet de Regum congreſu, déque pacis condition
bus (modò inter eos conuenient) certiores facias, idque r
uouo nos omnino absuisse videamus. Hæc ego scribam non C
lend. Junij maximo imbris, ac loue tonante: vnam etiam appre
bante: quo quidem tempore si rectè itineris illorum temporis
disposuimus, rem fatis calere arbitrabamur. Nonnihil tamè
vobis adhuc suspense animo eramus: nec dum fatis confirmare
poteramus, vrum vos profectos pro certo haberemus, an possim
alicubi istorum locorum concediffe, ob patrui imbecillitatem
arbitraremur. Quapropter cùm primum poteris, hic quoq; fia
pulus nobis tuis literis eximendum erit. Vale, & me am. Rome

XVIII.

IAC. SADOLETVS S. R. E. CARDIN.
Antonio Florebello suo, S. P. D.

E T prius epistolam tuam libenter legeram, & post orationem
tua huc ad nos allata mirifice cius sum lectione delectatus
Est enim ornatae atque amplè scripta, & que ipsum milii ante oculos
confituit: cuius ego ingenium & copiam admodum tempore
probaui. Paucæ sanci quædam admotavi in ea, que haud magis
momenti sunt. De quibus mandaui Paulo, vt certiore te accuteret. Nunc mi Antoni, quando eos curius cepisti, qui ad summam
laudem deducere te posunt: perge porro atque enitere, ut ipsa
nostra de te indies fiat cretior, magnumque ex te accedat nobis
communi patriæ ornamentum. Non eges tu quidem horram
ne: sed tamè amor meus non patitur à me prætermitti, ne hoc
officiam